

Research Paper

Effects of Temperature and Time of secondary solution heat treatment on γ' phase distribution of GTD-111 polycrystalline superalloy

Mehrdad Tavakkoli¹, *Masumeh seifollahi², Seyed Mahdi Abbasi³, Seyed Mahdi Ghazi Mir Saeed¹

1- MSc., School of Metallurgy & Materials Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran.

2- Assistant Professor, School of Metallurgy & Materials Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran.

3- Associate Professor, School of Metallurgy & Materials Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran.

Citation: Tavakkoli M, seifollahi M, Abbasi S.M, Ghazi Mir Saeed S.M. Effects of Temperature and Time of secondary solution heat treatment on γ' phase distribution of GTD-111 polycrystalline superalloy. Metallurgical Engineering 2019; 22(1): 42-51 <http://dx.doi.org/10.22076/me.2019.91879.1205>

 DOI : <http://dx.doi.org/10.22076/me.2019.91879.1205>

ABSTRACT

The creation of γ' phase uniform distribution is very important on the performance of superalloys. The addition of secondary solution annealing stage to the conventional heat treatment process of the GTD-111 polycrystalline superalloy which is one of the useful industrial superalloys can lead to improving the microstructure of this alloy by decreasing the amount of eutectic phase and increasing the volume percent and modifying distribution of γ' phase. In this article, the effects of temperatures of 960, 980 and 1000 °C and times of 1, 2, 4 and 8 hrs on the microstructure of GTD-111 superalloy are investigated. Microstructural investigations by OM and SEM methods show the secondary solution heat treatment at temperature of 980°C for 4 hrs leads to improving the microstructure with respect to decreasing the eutectic phase amount to 4 volume percent and increasing the γ' strengthening phase volume percent to 54%. Also, the morphology of γ' phase after this heat treatment is cuboidal with unimodal and homogenous distribution in the matrix phase. The microstructures of GTD-111 heat treated at other temperatures and times are discussed in the article.

Keywords: GTD-111 superalloy, secondary solution heat treatment, γ' phase distribution, eutectic phase.

Received: 13 August 2018

Accepted: 11 May 2019

.....
* Corresponding Author:

Masumeh seifollahi, PhD

Address: School of Metallurgy & Materials Engineering, Malek Ashtar University of Technology, Tehran, Iran.

Tel: +98 (9127757083)

E-mail: m_seifollahi@alumni.iust.ac.ir

اثر دما و زمان آنیل انحلالی ثانویه بر توزیع رسوبات^۷ در سوپرآلیاژ ریختگی GTD-111

مهرداد توکلی^{۱*}، معصومه سیف‌اللهی^۲، سید‌مهدی عباسی^۳، سید‌مهدی قاضی‌میرسعید^۱

- کارشناس ارشد، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، دانشگاه صنعتی مالک‌اشتر، تهران، ایران.
- استادیار، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، دانشگاه صنعتی مالک‌اشتر، تهران، ایران.
- دانشیار، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد، دانشگاه صنعتی مالک‌اشتر، تهران، ایران.

چکیده

ایجاد توزیعی یکنواخت از رسوبات^۷ در سوپرآلیاژهای پایه نیکل از اهمیت بالایی برخوردار است. افزودن عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه به عملیات حرارتی مرسوم سوپرآلیاژ پلی کربیستال GTD-111 که یکی از سوپرآلیاژهای پرکاربرد صنعتی است، از راههای ایجاد توزیع یکنواخت و افزایش کسر حجمی رسوبات فاز^۷ است. در این تحقیق، اثر دمای آنیل انحلالی ثانویه در دماهای ۹۶۰، ۹۸۰ و ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد و زمانهای ۱، ۴، ۲ و ۸ ساعت بر ریزساختار سوپرآلیاژ پلی کربیستال GTD-111 مورد بررسی قرار گرفته است. بررسی‌ها توسط میکروسکوپ نوری و الکترونی رویشی نشان داد که آنیل انحلالی ثانویه در دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴ ساعت، سبب بهبود ریزساختار از جهت کاهش مقدار فاز مضر بوتکتیک به حدود ۴ درصد حجمی و بهبود توزیع و افزایش درصد حجمی فاز استحکام‌بخش^۷ به حدود ۵۴ درصد حجمی می‌شود. مورفوژوئی فاز^۷ به دست‌آمده در این شرایط، مورفوژوئی مطلوب مکعبی با توزیع یگانه و یکنواخت می‌باشد و این موارد از جمله تغییرات مطلوب ریزساختاری در سوپرآلیاژها هستند. در این مقاله جنبه‌های ریزساختاری GTD111 در تمام دمایا و زمانهای آنیل انحلالی ثانویه مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

واژه‌های کلیدی: سوپرآلیاژ GTD-111، عملیات آنیل انحلالی ثانویه، توزیع رسوبات فاز^۷، فاز بوتکتیک.

دربافت: ۱۳۹۸/۲/۲۱ | پذیرش: ۱۳۹۷/۵/۲۲

۱. مقدمه

سوپرآلیاژ GTD-111 آلیاژی از خانواده سوپرآلیاژهای پایه نیکل است که استحکام خود را علاوه بر استحکام ناشی از محلول جامد از ایجاد رسوبات سخت^۷ در حین عملیات حرارتی پیرسازی به دست می‌آورد. این آلیاژ دارای خواص خودگی و مکانیکی مطلوبی در دمای بالا است و به همین دلیل امروزه به یکی از پرکاربردترین سوپرآلیاژهای موجود در صنعت تبدیل شده است [۱-۴]. این آلیاژ ترکیبی مشابه با سوپرآلیاژهای IN738 و Rene80 دارد و تنها تفاوت آن با ترکیب Rene80 در میزان کربن، تانتالوم و مولبیден است که منجر به بهبود مقاومت به خوردگی داغ این آلیاژ شده و خواص دیگر آن مشابه سوپرآلیاژهای مذکور است [۵].

مراحل عملیات آنیل انحلالی و پیرسازی از اصلی‌ترین مراحل تولید سوپرآلیاژهای مختلف و از جمله سوپرآلیاژ GTD-111 می‌باشند. در این مراحل از عملیات حرارتی، جهت دستیابی به خواص مکانیکی و ساختاری مورد نظر، انتخاب و

کنترل دقیق پارامترهای فرآیند همانند دما و زمان عملیات آنیل انحلالی اولیه و ثانویه، سرعت سردشدن از دمای آنیل و نیز دما و زمان عملیات پیرسازی از اهمیت بسیار بالایی برخوردار هستند [۱، ۶، ۷، ۸].

با توجه به این که کاربرد سوپرآلیاژ GTD-111 در سال‌های اخیر افزایش یافته است [۴ و ۹] و اطلاعات اندکی از بهسازی عملیات حرارتی این آلیاژ در منابع موجود است، بررسی تأثیر پارامترهای عملیات حرارتی این آلیاژ بر روی ریزساختار آن و بهینه‌سازی این پارامترها می‌تواند منجر به توسعه زمینه‌های کاری [۱۰ و ۱۱] این آلیاژ شود. در سوپرآلیاژ GTD-111 به علت حضور عناصر سنگین، درصدی از فاز بوتکتیک حتی پس از عملیات همگنسازی باقی می‌ماند که در مرحله آنیل اولیه قابل حذف نیست [۱۱]. همین مقدار بوتکتیک افت خواص مکانیکی را در برخواهد داشت [۱۲]. با ایجاد یک مرحله آنیل انحلالی ثانویه می‌توان بخشی از فاز بوتکتیک را حذف کرد و علاوه بر آن پتانسیل بیشتری برای رسوب فاز^۷ فراهم کرد [۹ و ۱۳].

* نویسنده مسئول:

دکتر معصومه سیف‌اللهی

نشانی: تهران، دانشگاه صنعتی مالک‌اشتر، دانشکده مهندسی متالورژی و مواد.

تلفن: +۹۸ (۰۱۲) ۷۷۷۵۷۰۸۲

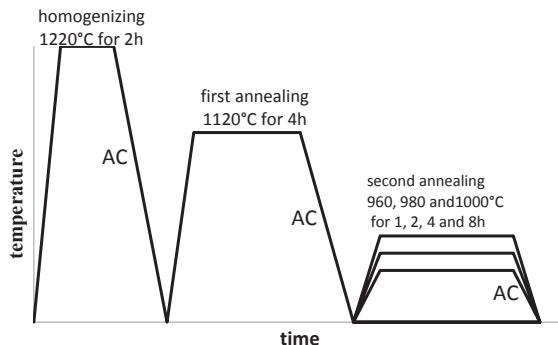
پست الکترونیکی: m_seifollahi@alumni.iust.ac.ir

جدول ۱. ترکیب شیمیایی استاندارد سوپرآلیاژ GTD-111 و ترکیب شمش پروژه (بر حسب درصد وزنی)

Ni	B	C	Ta	Ti	Al	W	Mo	Co	Cr	عنصر آلیاژی
Balanced	0/01	0/1	2/9	4/8	3/2	1/5	1/3	9/9	13/5	آلیاژ تهیه شده در این پژوهش
Balanced	0/01	0/1	3/15	5/0	3/0	3/8	1/5	9/5	14/1	ترکیب استاندارد

جدول ۲. محلول‌های اچانت مورد استفاده

نحوه اج	ترکیب محلول	توضیحات
غوطه‌وری	10ml HCl, 50 ml CuSO ₄ , 50ml H ₂ O	زمان اج ۱۰-۱۵ ثانیه
الکترو اج	37mL H ₃ PO ₄ , 56 ml glycerol, 7mL H ₂ O	۶ ولت - ۸ ثانیه

شکل ۱. سیکل عملیات حرارتی اعمالی بر GTD-111 در این پژوهش

ریزساختار نمونه‌های آماده‌سازی شده از طریق میکروسکوپ نوری مدل Olympus و سپس میکروسکوپ الکترونی روبشی مدل Tescann تهیه گردیده است؛ همچنین برای آنالیز کمی نتایج متالوگرافی، از نرم‌افزار Celemex استفاده شده است. برای اندازه‌گیری رسوبات مکعبی، طول ضلع مربع، و برای رسوبات کروی قطر دایره اندازه‌گیری شد. به طوری که برای هر مورد حداقل اندازه ۱۰۰ ذره از آن نمونه اندازه‌گیری و بررسی شده است.

۳. نتایج و بحث

عملیات آنیل انحلالی ثانویه در دماهای ۹۶۰، ۹۸۰ و ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد به مدت ۱، ۲، ۴ و ۸ ساعت روی نمونه‌های همگن‌سازی شده، اعمال شده است. هدف از عملیات آنیل انحلالی ثانویه، رشد و توزیع مناسب رسوبات فاز' کاهش عرض کانال فاز زمینه و میزان فاز بوتکتیک باقیمانده، به منظور فراهم آوردن پتانسیل بالاتر برای رسوب فاز' ثانویه است. بر این اساس با توجه به منحنی TTP آلیاژ GTD-111 [۱۶] و محدوده‌ی تشکیل و انحلال فازهای کاربیدی،' و فاز مضر سیگما، محدوده‌ی دمایی ۹۶۰-۱۰۰۰ درجه‌ی سانتیگراد در این پژوهش انتخاب و بررسی گردید. به عنوان نمونه، تصاویر میکروسکوپ نوری به دست‌آمدۀ از عملیات آنیل انحلالی ثانویه در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد به مدت زمان‌های

آنیل انحلالی ثانویه بر توزیع و کسر حجمی رسوبات فاز' و همچنین عرض کانال فاز زمینه موثر است. اثر آنیل انحلالی ثانویه در سوپرآلیاژ IN738 که مشابهت با ۱۱۱ GTD دارد؛ نسبتاً جامع بررسی شده است [۱۵، ۱۱، ۱۴]. ولی در سوپرآلیاژ GTD-111 بسیار محدود بررسی شده که نیاز به تحقیق بیشتری دارد. با توجه به کاربرد زیاد GTD-111 در صنعت، اصلاح ریزساختار تأثیر سزاگی در افزایش کارایی این آلیاژ خواهد داشت.

در پژوهش حاضر به بررسی عملیات حرارتی "آنیل انحلالی ثانویه" یا "پیرسازی اولیه" بر مشخصات ریزساختاری سوپرآلیاژ GTD-111 پرداخته شده و در نهایت مناسب‌ترین دما و زمان برای این عملیات حرارتی معرفی شده است.

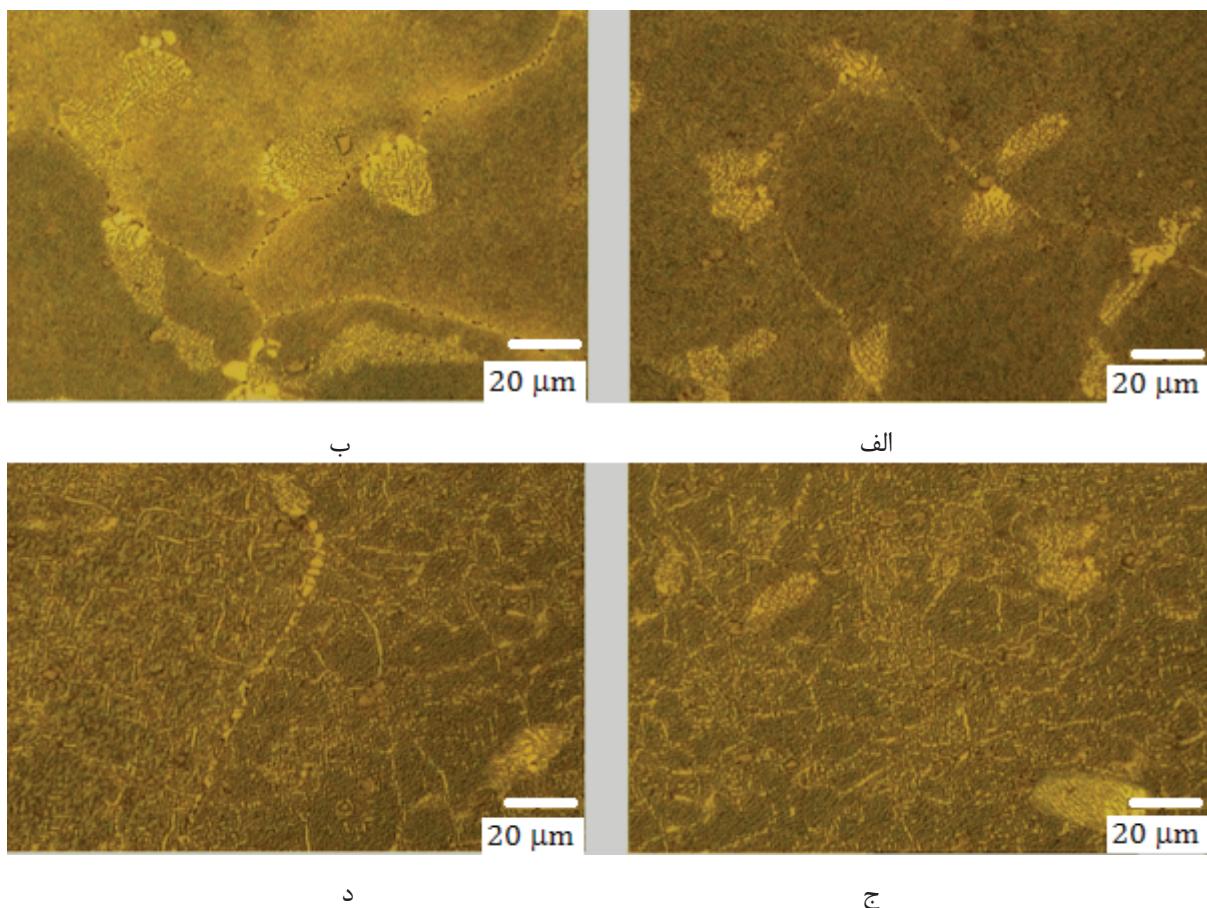
۲. مواد و روش تحقیق

شمش ریخته‌گری پلی کریستال سوپرآلیاژ GTD-111 به روش ذوب القایی در خلا (VIM) تهیه شده است. ترکیب شیمیایی سوپرآلیاژ تهیه شده، با استفاده از دستگاه کوانتمتر (مدل Vario lab شرکت Benek) اندازه‌گیری شد. ترکیب شیمیایی آلیاژ تهیه شده در این پژوهش در مقایسه با ترکیب استاندارد در جدول ۱ آمده است. همانطور که مشاهده می‌شود؛ ترکیب مطابقت با ترکیب استاندارد دارد.

نمونه‌ها مطابق با سیکل عملیات حرارتی اشاره شده در شکل ۱ تحت عملیات حرارتی همگن‌سازی، آنیل انحلالی اولیه و آنیل انحلالی ثانویه در دما و زمان مختلف قرار گرفتند. محدوده‌ی دماهای عملیات حرارتی با توجه به استاندارد آلیاژ، منحنی TTP و نتایج ذکرشده در مراجع [۱۶، ۱۱، ۶، ۲] در خصوص ویژگی‌های فاز گاماپرایم و ریزساختار آلیاژ و همچنین تحقیقات نویسنده‌گان مقاله [۱۷] انتخاب شدند.

به منظور بررسی ریزساختار، نمونه‌ها پس از سنباده‌زنی و پولیش با محلول سوسپانسیون آلومینیم ۰/۳ میکرون، با محلول‌های اج مختلف معرفی شده در جدول ۲ حکاکی شدند. در برخی موارد نیاز به الکتروراج بود که شرایط آن در جدول بیان شده است.

جهت انجام الکترو اج از یک دستگاه مولد جریان مستقیم آزمایشگاهی بنام تجاری Megatak مدل MP-3005 با دقت تنظیم ولتاژ ۰/۰۱ و جریان ۰/۰۱ آمپر استفاده شد.

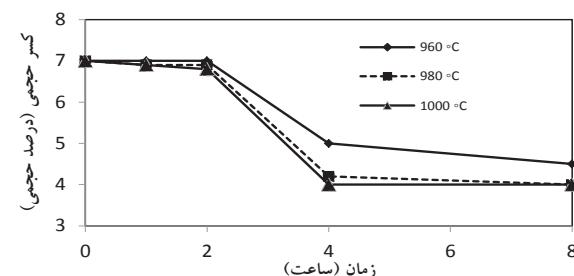

شکل ۲. تصاویر میکروسکوپ نوری از ریزساختار سوپرآلیاژ GTD-111 که تحت عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد قرار گرفته است. الف- ۱ ساعت؛ ب- ۲ ساعت؛ ج- ۴ ساعت؛ د- ۸ ساعت

اندازه فاز یوتکتیک با افزایش زمان و دمای انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه می‌باشد. پس از زمان ۱ و ۲ ساعت، میزان فاز یوتکتیک تغییر چندانی نسبت به مراحل قبلی عملیات حرارتی یعنی مراحل آنیل انحلالی و همگن‌سازی نداشته است. توجه به اینکه این فرآیند توسط نفوذ کنترل می‌شود و نفوذ وابسته به زمان است؛ لذا احتمالاً به دلیل عدم فراهم آمدن انرژی فعالسازی نفوذی، میزان فاز یوتکتیک تا ۲ ساعت، تغییر چندانی نداشته است. مقدار این فاز در زمان ۱ و ۲ ساعت، پس از بررسی‌های کمی در حدود ۷ درصد تعیین شده است و اندازه میانگین این فاز در ساختار نیز در حدود ۲۵ میکرومتر است و به نظر می‌رسد که زمان‌های ۱ و ۲ ساعت برای ایجاد تغییرات مطلوب و مشخص در ریزساختار از قبیل کاهش فاز یوتکتیک ناکافی است. کاهش فاز یوتکتیک به دلیل ایجاد پتانسیل برای رسوب مقادیر بیشتری از ذرات^۷، در مراحل بعدی عملیات حرارتی مفید است و علاوه بر کاهش اثر مضر یوتکتیک بر خواص مکانیکی^[۱۳]، از این طریق نیز خواص آلیاژ را بهبود می‌بخشد^[۱۸].

اندازه و درصد حجمی این فاز در بیشترین زمان یعنی زمان ۸ ساعت در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد به ترتیب

۱، ۲، ۴ و ۸ ساعت در شکل ۲ ارائه شده است. مرزدانه‌های آستنیت، فاز زمینه و یوتکتیک در تصاویر مشخص است. از جمله مهمترین تغییرات در این تصاویر، تغییر میزان فاز یوتکتیک با زمان آنیل است. درصد فاز یوتکتیک در تمام دمایا و زمان‌های آنیل انحلالی ثانویه اندازه‌گیری و در شکل ۳ گزارش شده است.

شکل ۳. تغییرات کسر حجمی فاز یوتکتیک بر حسب زمان در دمای مختلف آنیل انحلالی ثانویه

یکی از روندهایی که با افزایش زمان عملیات حرارتی در هر سه دمام مشاهده می‌شود، کاهش کسر حجمی و همچنین

جدول ۳. خلاصه‌ای از فازهای تشکیل شده در شرایط مختلف آنیل انحلالی ثانویه

نام نمونه	نوع فاز	درصد حجمی (%)	اندازه میانگین (میکرومتر)
4-SSA-1000	کاربید (عدمتأثر نوع $M_{23}C_6$)	۳	۲-۴
	فاز یوتکتیک ۷/۷	۴	۸
4-SSA-980	فاز رسوی ۷	۵۰	۰/۷
	کاربید (عدمتأثر نوع $M_{23}C_6$)	۳	۲-۴
4-SSA-960	فاز یوتکتیک ۷/۷	۴	۸
	فاز رسوی ۷	۴۸	۰/۶۵
	کاربید (عدمتأثر نوع $M_{23}C_6$)	۳	۲-۴
	فاز یوتکتیک ۷/۷	۵	۱۰
	فاز رسوی ۷	۴۴	۰/۵

۹۶۰ و ۹۸۰ درجه سانتیگراد) با افزایش زمان اتفاق افتاده است. افزایش اندازه میانگین فاز رسوی ۷/۷ اولیه یکی از اهداف عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه می‌باشد. مکانیزم رشد این ذرات، مکانیزم رشد موسوم به رشد استواولد می‌باشد که با پیوستن ذرات ریزتر این فاز به ذرات درشت‌تر و در اثر نفوذ شیمیایی عناصر تشکیل‌دهنده این فاز نظیر عناصر آلومینیم و تیتانیم در دماهای بالا اتفاق می‌افتد [۲۲، ۱۳].

خلاصه‌ای از فازهای تشکیل شده در هر سه دمای آنیل انحلالی ثانویه و زمان ۴ ساعت در جدول ۳ گزارش شده است. توزیع کاربیدها و آنالیز EDS آن در شکل ۴ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود، کاربیدها در این آنیل انحلالی ثانویه نیست.

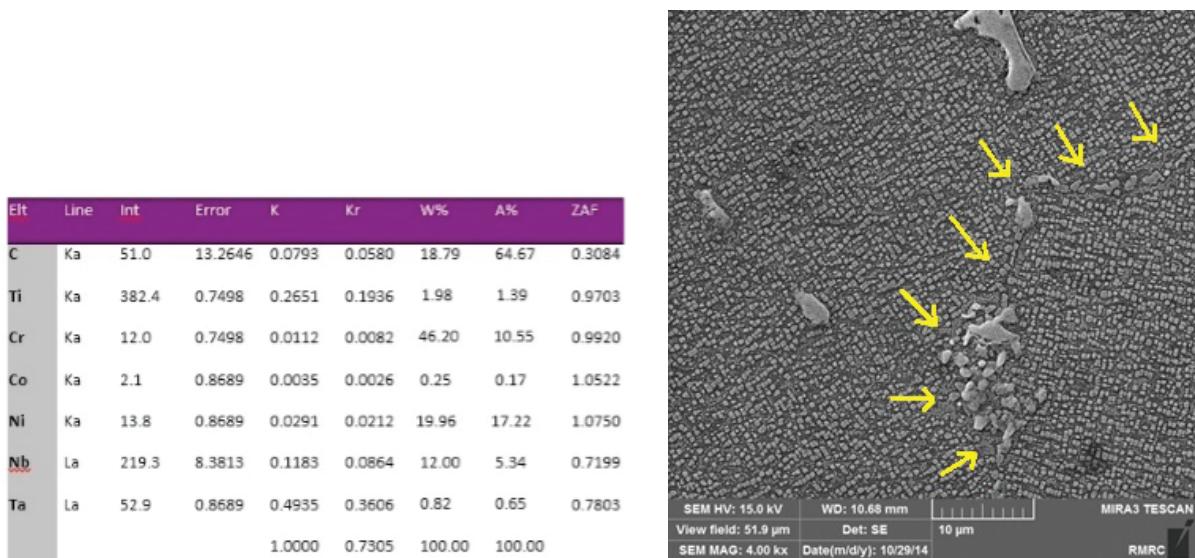
در بررسی‌های بعدی به مشاهدات کمی و کیفی دقیق‌تر فاز رسوی ۷/۷ اولیه با استفاده از تصاویر میکروسکوپ الکترونی پرداخته شده است. در شکل ۵، تصاویر میکروسکوپی الکترون روبشی نمونه‌هایی که در دمای ۱۰۰۰، ۹۸۰ و ۹۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴ و ۸ ساعت تحت آنیل انحلالی ثانویه قرار گرفته‌اند؛ نشان داده شده‌اند. همانطور که در شکل ۵-الف مشخص است، پس از انجام عملیات آنیل انحلالی ثانویه به مدت چهار ساعت در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد، مورفولوژی رسوبات^۷ به دلیل قرار گرفتن در معرض دمای نسبتاً بالای آنیل انحلالی ثانویه به مدت چهار ساعت از حالت مکعبی خارج شده است و در حالت نزدیک‌شدن به مورفولوژی مکعبی-هشت‌گوش می‌باشد. این نوع از مورفولوژی نسبت به مورفولوژی مکعبی، شکل مطلوبی به شمار نمی‌رود [۱۵] و سبب افت خواص مکانیکی سوپرآلیاژ در دمای بالا می‌شود و بهترین مورفولوژی گزارش شده از لحاظ افزایش خواص مکانیکی آلیاژ، مورفولوژی مکعبی می‌باشد [۲۴].

همانطور که در شکل ۵-د مشاهده می‌شود با افزایش زمان آنیل انحلالی ثانویه در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد به مدت ۸ ساعت، علاوه بر وجود مورفولوژی مکعبی-هشت‌گوشی،

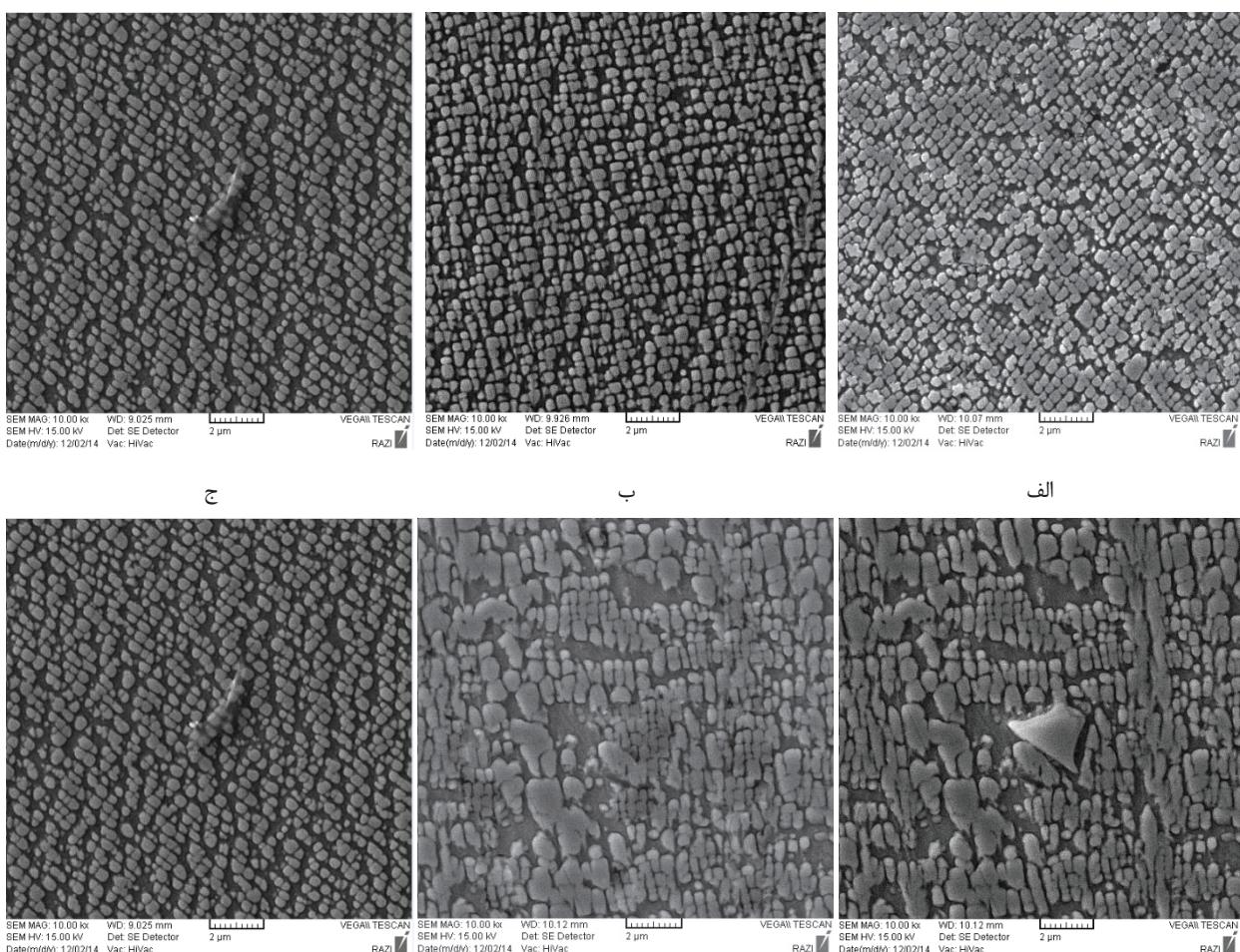
به مقادیر ۴ درصد و ۷ میکرومتر رسیده است. کاهش کسر حجمی این فاز در ریزساختار سوپرآلیاژ GTD-111، پدیده مطلوبی به شمار می‌رود و یکی از اهداف انجام عملیات آنیل انحلالی ثانویه است، زیرا فاز یوتکتیک به دلیل استحکام پایین و ایجاد ناپیوستگی در توزیع فازهای رسوی ۷ در فاز زمینه، سبب افت خواص مکانیکی آلیاژ می‌شود [۱۴، ۱۹ و ۲۰]. اتحلال یوتکتیک فرآیندی وابسته به نفوذ است [۲۱] و از آنجاییکه حاوی عناصر سنگین نظریه تنتگستان است به دما و زمان بالا برای اتحلال و حذف آن از ریزساختار نیاز دارد. لذا در زمان ۱ و ۲ ساعت تغییر قابل توجهی در کسر حجمی یوتکتیک مشاهده نمی‌شود.

با توجه به شکل ۳، برای نمونه‌های آنیل شده در دمای ۹۶۰ و ۹۸۰ درجه سانتیگراد، درصد فاز یوتکتیک در ریزساختار آلیاژ، پس از گذشت زمان ۴ ساعت شروع به کاهش نموده است. همچنین کولونی‌های فاز ۷ پس از گذشت زمان چهار ساعت در تمامی دماهای عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه (دماهای ۹۶۰، ۹۸۰ و ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد) در تصاویر میکروسکوپ نوری در حال ظهرور هستند که این موضوع نشان‌دهنده مناسب‌بودن زمان حداقل چهار ساعت و احیاناً زمان‌های بالاتر از این مقدار برای انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه در این دما است.

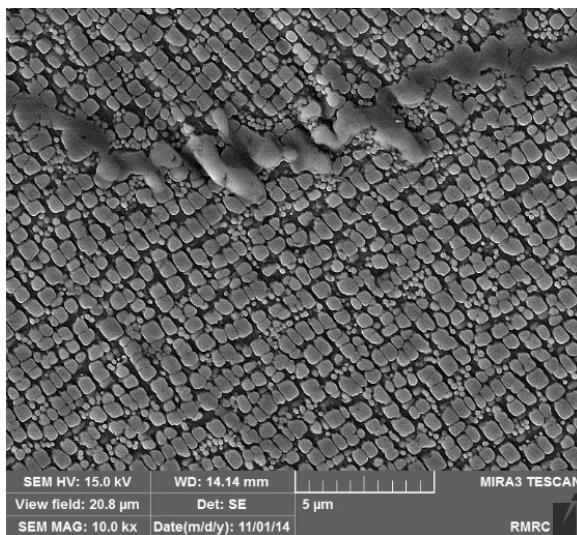
پیدایش کولونی‌های فاز ۷ در تصاویر به دلیل رشد تدریجی فاز ۷ موجود در ریزساختار آلیاژ به دلیل حرارت‌دادن در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد می‌باشد و پس از مدت زمان دو ساعت این کولونی‌ها در ریزساختار آلیاژ ظاهر شده‌اند. با افزایش زمان عملیات آنیل انحلالی ثانویه از دو به چهار ساعت (شکل ۲-ج)، کولونی‌های فاز رسوی ۷/۷ اولیه به وضوح قابل مشاهده هستند و با افزایش زمان به ۸ ساعت، مقدار این کولونی‌ها افزایش بیشتری دارد (شکل ۲-د). این امر به دلیل نفوذی بودن فرآیند رشد ذرات^۷ [۲۲] و نشان‌دهنده وابستگی آن به گذشت زمان می‌باشد که هم در این دما و هم در سایر دماهای عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه (دماهای

شکل ۴. وجود کاربیدهای $M_{23}C_6$ با توزیع خطی گسسته و آنالیز EDS در ریزاساختار نمونه آنیل شده در دمای ۹۸۰ به مدت ۴ ساعت

شکل ۵. تصاویر میکروسکوپ الکترونی رویشی آلیاژ GTD111 پس از آنیل اتحالی در شرایط (الف) ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد و ۴ ساعت، (ب) ۹۸۰ درجه سانتیگراد و ۸ ساعت، (د) ۹۶۰ درجه سانتیگراد و ۸ ساعت، (ه) ۹۶۰ درجه سانتیگراد و ۴ ساعت، (ج) ۹۶۰ درجه سانتیگراد و ۴ ساعت.

شکل ۶. وجود ذرات فاز^۷ ثانویه در کانال‌های موجود بین فاز رسوبی^۷ اولیه در نمونه آنیل شده در دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴ ساعت

دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد (شکل ۵-۵) شرایط مشابهی با عملیات حرارتی پس از ۸ ساعت در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد (شکل ۵-۵) مشاهده گردید. افزایش زمان، سبب تغییر مورفولوژی مکعبی ذرات این فاز و ایجاد مورفولوژی هشتگوش و ستاره‌ای شکل شده است که مورفولوژی مناسبی به شمار نمی‌رود. افزایش زمان سبب تخریب توزیع یگانه فاز^۷ و ایجاد توزیع چندشکلی و نامنظم فاز^۷ شده است. با افزایش زمان به دلیل فراهم شدن شرایط نفوذ، فاز^۷ در نتیجه تغییر مورفولوژی رسوبات^۷ گردد [۲۷].

با توجه به این نتایج می‌توان گفت که افزایش زمان عملیات آنیل انحلالی ثانویه به زمان‌های بیشتر از چهار ساعت، تغییر مطلوبی به شمار نمی‌رود و سبب افت ریزاساختار آلیاژ از لحاظ مورفولوژی و اندازه و همچنین توزیع فاز^۷ می‌شود و در نتیجه مناسب‌ترین زمان برای انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه در دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد نیز زمان ۴ ساعت می‌باشد.

همانطور که در شکل ۵-ج و پس از انجام عملیات حرارتی در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد به مدت زمان ۴ ساعت مشخص است، در این دما درصد حجمی و اندازه ذرات فاز^۷ نسبت به زمان مشابه در دماهای ۹۸۰ و ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد کمتر است که این امر به دلیل پائین‌تر بودن دمای این عملیات نسبت به دو عملیات قبلی است.

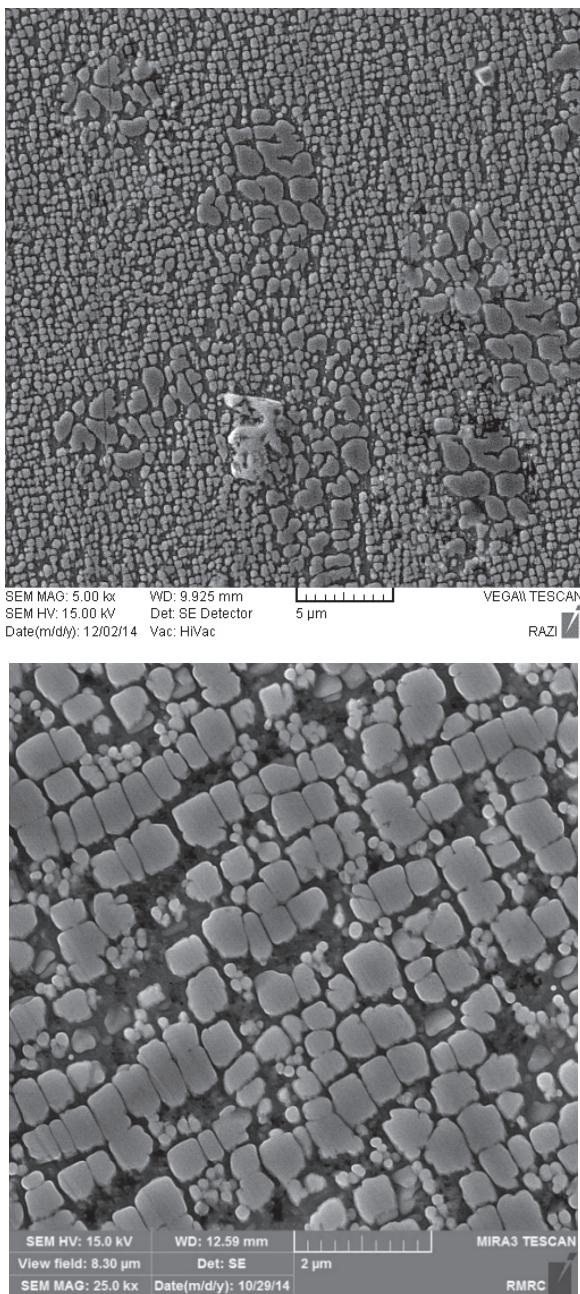
از آنجاییکه رشد ذرات فاز^۷ به دلیل نفوذ شیمیایی عناصر تشکیل‌دهنده و محلول این فاز در دماهای بالا و پیوستن این عناصر به ذرات فاز رسوبی^۷ موجود اتفاق می‌افتد، پائین‌تر بودن دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد نسبت به

ذرات فاز^۷ اولیه به دلیل رشد بیش از حد در اثر افزایش زمان عملیات آئیل، در بسیاری از بخش‌های ریزاساختار به یکدیگر پیوسته‌اند و کanal‌های بین فاز^۷ در این مناطق از بین رفته است و در پاره‌های از مواد، ذراتی خشن با اندازه‌ای در حد ۱ میکرومتر از رشد و به هم‌پیوستن ذرات کوچکتر ایجاد شده‌اند. با توجه به تاثیر انرژی سطحی ذرات و پتانسیل شیمیایی، پتانسیل شیمیایی و در نتیجه حلالیت با اندازه ذرات رابطه عکس داشته و هر چه ذرات کوچکتر باشند، حلایت بالایی دارند. لذا ذرات کوچکتر در زمینه حل شده و گرادیان غلظتی در زمینه ایجاد می‌کنند. گرادیان غلظتی سبب رشد ذرات بزرگتر و باز هم کوچکتر شدن ذرات کوچک می‌شود. ذرات کوچکتر به دلیل انرژی سطحی وجود کanal‌های بین ذرات رسوبی فاز^۷ در سوپرآلیاژها از عوامل افزایش مقاومت به خوش سوپرآلیاژهای پایه نیکل در دماهای بالا می‌باشد [۲۵]. دلیل این امر عدم ایجاد مناطق جنگل نابجایی در این مناطق است، زیرا انباستگی نابجایی‌ها در این مناطق سبب ایجاد مناطق با تمرکز تنفس بالا و در نتیجه ایجاد ترک‌های خرسنی می‌شود. توزیع ترجیحی و مطلوب ذرات رسوبی فاز^۷ اولیه در سوپرآلیاژهای پایه نیکل و سوپرآلیاژ GTD-111 نوعی از توزیع یکنواخت است که در آن کanal‌هایی از فاز زمینه^۷ با توزیع یکنواخت جهت حرکت آزادانه نابجایی‌ها و جلوگیری از ایجاد مناطق دارای تمرکز تنفس وجود داشته باشند [۲]. بنابراین مورفولوژی موجود در شکل ۵-۵، به هیچ عنوان مورفولوژی مناسبی برای انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه نمی‌باشد و زمان ۸ ساعت برای انجام این عملیات در دمای ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد نامناسب است.

در شکل ۵-ب، تصویر میکروسکوپ الکترونی از ریزاساختار آلیاژ پس از عملیات حرارتی در دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت چهار ساعت مشاهده می‌شود. همانطور که در این تصویر مشخص است، ذرات فاز^۷ عمده‌تاً دارای مورفولوژی مکعبی و با اندازه‌ای در حدود ۰/۶ میکرومتر می‌باشند و درصد حجمی این فاز در ریزاساختار پس از این عملیات در حدود ۴۷٪ است. وجود مورفولوژی مکعبی در اکثر ذرات فاز رسوبی^۷ نشان‌دهنده توزیع یکشکل و یکنواخت فاز^۷ اولیه در این شرایط می‌باشد.

در شکل ۶، ذرات فاز^۷ ثانویه در ریزاساختار و در درون کanal‌های فاز زمینه‌ی نمونه‌ی آنیل شده در دمای ۹۸۰ درجه‌ی سانتیگراد به مدت ۴ ساعت، با اندازه‌ای در حدود ۱۲۰ الی ۱۴۰ نانومتر دیده می‌شوند. حضور این ذرات هم از لحاظ جلوگیری از حرکات نابجایی‌ها و استحکام‌دهی دما بالای آلیاژ مفید است و هم از لحاظ به هم‌پیوستن در حین عملیات حرارتی پیرسازی و افزایش اندازه فاز رسوبی^۷ تا حد مطلوب حائز اهمیت است [۲۱، ۲۶].

در تصویر به دست‌آمده از ریزاساختار آلیاژ پس از انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه به مدت ۸ ساعت در

شکل ۷. (الف) توزیع و مورفولوژی فاز ۷؛ (ب) ذرات فاز ۷ ثانویه در نمونه آنیل شده در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۸ ساعت

۴. نتیجه‌گیری

- یکی از مهمترین اهداف آنیل انحلالی ثانویه کاهش کسر فاز یوتکتیک به منظور ایجاد پاتنسیل بیشتر برای رسوب ذرات ۷ در مراحل بعدی عملیات حرارتی است که این مهم در دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۴ ساعت حاصل شده است.
- بررسی توزیع ذرات ۷ در شرایط مختلف مختلط آنیل انحلالی ثانویه نشان داد که مناسب‌ترین شرایط برای انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه، دمای ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت زمان چهار ساعت است.

دو دمای قبلی عملیات آنیل انحلالی ثانویه سبب شده است که ذرات رشد کمتری داشته باشند و کانال‌های فاز زمینه موجود در میان ذرات رسوبی، کانال‌های عریض‌تری باشند. عریض‌ترین کانال‌های فاز زمینه سبب حرکت آسان‌تر نابجایی‌ها در دماهای بالا می‌شود و حرکت آسان‌تر نابجایی‌ها به نوبه خود موجب کاهش خواص مکانیکی دما بالای آلیاژ می‌شود [۷، ۱۹].

در تصاویر میکروسکوپ الکترونی به دست‌آمده از نمونه‌هایی که در مدت هشت ساعت در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد حرارت‌دهی شده‌اند (شکل ۵-و) نیز درصد و اندازه فاز رسوبی ۷ تغییر چندانی با انجام این عملیات در زمان ۴ ساعت نداشته است. با توجه به افزایش زمان تا ۸ ساعت ولی با توجه به کمبودن دمای آنیل، به نظر می‌رسد که انرژی فعالسازی نفوذی برای رشد رسوبات ۷ فراهم نشده است. درصد فاز ۷ در این شرایط ۴۵ درصد و اندازه میانگین ذرات این فاز کمتر از ۰/۶ میکرومتر است که از میزان درصد و اندازه ایجادشده پس از عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه در زمان چهار ساعت در دماهای بالاتر، کمتر است.

تفاوت قابل توجه نمونه‌هایی که به مدت ۴ ساعت و ۸ ساعت در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد تحت عملیات حرارتی قرار گرفته‌اند (شکل‌های ۵-ج و ۵-و)، این است که پس از گذشت زمان ۸ ساعت، از آنجائیکه این دما برای رشد کامل تمام ذرات رسوبی فاز ۷ اولیه کافی نبوده است، تنها برخی از ذرات رشد مشخص و قابل توجهی داشته‌اند و عدم رشد کامل تمامی ذرات به جای مانده از مرحله آنیل انحلالی سبب اختلاف اندازه قابل توجهی بین ذرات رسوبی شده است و توزیع نامنظمی را از لحاظ اختلاف اندازه بین ذرات فاز رسوبی ۷ اولیه در بخش‌هایی از ریزساختار ایجاد کرده است. این توزیع نامنظم در شکل ۷-الف نشان داده شده است. همچنین پس از انجام عملیات حرارتی آنیل انحلالی ثانویه حتی به مدت ۸ ساعت در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد، ذرات فاز ۷ ثانویه تشکیل شده اندازه بسیار کوچکی در حد کمتر از ۱۰۰ نانومتر دارند که اندازه آن‌ها کمتر از اندازه ۹۸۰ این ذرات در عملیات حرارتی در دماهای بالاتر مثل ۹۸۰ درجه سانتیگراد است (شکل ۷-ب). افزایش دما شرایط را برای شروع و پیشرفت استحاله نفوذی فراهم می‌کند. با افزایش دما از ۹۶۰ به ۹۸۰ و ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد شرایط برای نفوذ عناصر تشکیل‌دهنده‌ی گاماپرایم از طریق زمینه فراهم شده و برای فاز گاماپرایم از لحاظ ترمودینامیکی و سینتیکی شرایط لازم فراهم شده و با اندازه و مورفولوژی مطلوب رسوب می‌کند. از آنجائیکه حضور این ذرات در کانال‌های فاز ۷ سبب به دام‌انداختن نابجایی‌ها در دمای بالا و افزایش استحکام دما بالای آلیاژ می‌شود [۲۸]، دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد دمای مناسبی برای تشکیل قابل توجه این ذرات نبوده است.

می‌تواند منجر به تغییر عدم انطباق رسوب و زمینه و در نتیجه تغییر مورفولوژی رسوبات^۱ گردد.
 ۴- در دمای ۹۶۰ درجه سانتیگراد و زمان ۴ ساعت نیز توزیع نامنظمی از رسوبات^۱ در بخش‌هایی از ریزساختار مشاهده می‌شود که نتیجه‌ای نامطلوب است.

۳- در دمای ۱۰۰۰ و ۹۸۰ درجه سانتیگراد به مدت ۸ ساعت، ذرات^۱ رشد نامطلوبی داشته و مورفولوژی آن از حالت مکعبی و هشت‌گوش تغییر یافته است. با افزایش زمان به دلیل فراهم شدن شرایط نفوذ، فاز^۱ شروع به رشد و انحلال در داخل زمینه می‌کند و توزیع عناصر آلیاژی در داخل رسوبات را تغییر می‌دهد؛ تغییر توزیع عناصر در^۱

References

- [1] S. A. Sajjadi, S. Nategh, and R. I. L. Guthrie, "Study of microstructure and mechanical properties of high performance Ni-base superalloy GTD-111," *Materials Science and Engineering A* 325, pp. 484–489, 2002.
- [2] V. K. Panyawat Wangyao and N. P. Pongsak Tuengsook, "The Relationship Between Reheat-Treatment and Hardness Behaviour of Cast Nickel Superalloy, GTD-111," *J. Mater. Miner.*, vol. 16, pp. 55–62, 2006.
- [3] R. C. Reed, *The Superalloys fundamentals and applications*, vol. 9780521859042, 2006.
- [4] T. M. Pollock and S. Tin, "Nickel-Based Superalloys for Advanced Turbine Engines: Chemistry, Microstructure and Properties," *J. Propuls. Power*, vol. 22, no. 2, pp. 361–374, 2006.
- [5] E. Lvova, "A comparison of aging kinetics of new and rejuvenated conventionally cast GTD-111 gas turbine blades," in *Journal of Materials Engineering and Performance*, 2007, vol. 16, no. 2, pp. 254–264.
- [6] K. Rontong, "The effect of reheat treatments on microstructural restoration in cast nickel superalloy turbine blade, GTD-111," *Acta Metall. slovaca*, vol. 11, pp. 171–182, 2010.
- [۷] م. اصفهانی س. ح. رضوی ش. میردامادی، «تأثیر تنفس حرارتی در سیکل عملیات حرارتی رسوب‌سختی بر ریزساختار و سختی سوپرآلیاژ GTD111»، دومین همایش مشترک انجمن مهندسین مهندسی ریزساختار و جامعه ریختگه‌گران ایران، ۱۳۸۷.
- [۸] ا. کاظمی، س. رستگاری، حسین، عربی، «اثر سرعت سردشدن پس از عملیات حرارتی اتحلال جزئی در دمای ۱۲۰ درجه سانتیگراد بر ریزساختار سوپرآلیاژ GTD111»، هفتمین سمینار ملی مهندسی سطح و عملیات حرارتی، ۱۳۸۵.
- [۹] A. Dadkhah and A. Kermanpur, "On the precipitation hardening of the directionally solidified GTD-111 Ni-base superalloy: Microstructures and mechanical properties," *Mater. Sci. Eng. A*, vol. 685, pp. 79–86, 2017.
- [۱۰] ح. عربی، م. دلغان، «تأثیر ترتیب اعمال سیکل پوشش‌دهی و عملیات حرارتی بر ریزساختار پرهای متحرک توربین‌های گازی ساخته شده از جنس سوپرآلیاژ GTD111»، نوزدهمین کنفرانس بین‌المللی برق، ۱۳۸۳.
- [11] P. Wongbunyakul, P. Visuttipitukkul, P. Wangyao, G. Lothongkum, and P. Sricharoenchai, "Effect of reheat treatment on microstructural refurbishment and hardness of the as-cast inconel 738," *High Temp. Mater. Process.*, vol. 33, no. 5, pp. 453–461, 2014.
- [12] Y. Kim, D. K. Lee, I. H. Shin, J. M. Koo, and C. S. Seok, "Microstructural analysis of TMF failure mechanism of GTD-111 applied to gas turbine blades," in *Procedia Engineering*, 2013, vol. 55, pp. 204–209.
- [13] C. Yang *et al.*, "Improvement of stress-rupture life of GTD-111 by second solution heat treatment," *Mater. Des.*, vol. 45, pp. 308–315, 2013.
- [14] E. Balikci, A. Raman, and R. a. Mirshams, "Influence of various heat treatments on the microstructure of polycrystalline IN738LC," *Metall. Mater. Trans. A*, vol. 28A, no. October, pp. 1993–2003, 1997.
- [15] C. Monti, A. Giorgetti, L. Tognarelli, and F. Mastromatteo, "On the Effects of the Rejuvenation Treatment on Mechanical and Microstructural Properties of IN-738 Superalloy," *J. Mater. Eng. Perform.*, vol. 26, no. 5, pp. 2244–2256, 2017.
- [16] J.M. Vitek, D. W. Gandy, S.S. Babu, G.J. Frederick, "Alloy Development of Nickel-based superalloy weld filler metals using computational thermodynamics," *Mater. Des.*, vol. 27, pp. 308–315, 2007.
- [۱۷] م. توکلی، م. سیف‌اللهی، س. م. عیاسی، "تأثیر عملیات همگنس‌سازی بر ریزساختار و سختی ساختار ریختگی سوپرآلیاژ GTD111" مجله مواد و فناوری‌های پیشرفته، دوره ۶، شماره ۴، زمستان ۹۶، صفحه ۲۵۳۲.
- [18] A. R. Ibanez, V. S. Srinivasan, and A. Saxena, "Creep deformation and rupture behaviour of directionally solidified GTD 111 superalloy," *Fatigue Fract. Eng. Mater. Struct.*, vol. 29, no. 12, pp. 1010–1020, 2006.
- [19] S. A. Sajjadi, S. M. Zebarjad, R. I. L. Guthrie, and M. Isac, "Microstructure evolution of high-performance Ni-base superalloy GTD-111 with heat treatment parameters," *J. Mater. Process. Technol.*, vol. 175, no. 1–3, pp. 376–381, 2006.
- [20] N. El-Bagoury, M. Waly, and A. Nofal, "Effect of various heat treatment conditions on microstructure of cast polycrystalline IN738LC alloy," *Mater. Sci. Eng. A*, vol. 487, no. 1–2, pp. 152–161, 2008.
- [21] H. S. Lee, D. S. Kim, K. B. Yoo, and K. S. Song, "Quantitative analysis of carbides and the sigma phase in thermally exposed GTD-111," *Met. Mater. Int.*, vol. 18, no. 2, pp. 287–293, 2012.
- [22] J. Safari and S. Nategh, "On the heat treatment of Rene-80 nickel-base superalloy," *J. Mater. Process. Technol.*, vol. 176, no. 1–3, pp. 240–250, 2006.
- [23] G. Lvov, V. I. Levit, and M. J. Kaufman, "Mechanism of primary MC carbide decomposition in Ni-base superalloys," *Metall. Mater. Trans. A*, vol. 35, no. 6, pp. 1669–1679, 2004.
- [24] H. lee; s. w. Lee, "the morphology and formation of gamma prime in nickel-base superalloy," *J. Mater. Sci. Lett.*, vol. 9, pp. 516–519, 1990.
- [25] T. M. Smith, Y. Rao, Y. Wang, M. Ghazisaeidi, and M. J. Mills, "Diffusion processes during creep at intermediate temperatures in a Ni-based superalloy," *Acta Mater.*, vol. 141, pp. 261–272, 2017.

- [26] B. G. Choi, I. S. Kim, D. H. Kim, and C. Y. Jo, "Temperature dependence of MC decomposition behavior in Ni-base superalloy GTD 111," *Mater. Sci. Eng. A*, vol. 478, no. 1-2, pp. 329-335, 2008.
- [27] J.S. Van Sluytman, A. Suzuki, A. Bolcavage, R. C. Helmink, D.L. Ballard, T. M. Pollock, "Gamma prime morphology and creep properties of Nickel Base superalloys with Platinum group metal additions", TMS, superalloys 2008.
- [28] B. G. Choi, I. S. Kim, D. H. Kim, S. M. Seo, and C. Y. Jo, "ETA Phase Formation During Thermal Exposure and Its Effect on Mechanical Properties in Ni-Base Superalloy GTD 111," in *Superalloys 2004 (Tenth International Symposium)*, 2004, pp. 163-171.